

Pèl & Ploma

Dibuixos d'aquest número

El primer és un dibuix *propriamente dicho*; no cal titol, perquè si posessim que és el primer cabell blanc, molts trobarien que és un xic vermell. Ja veuran: pera la venda, els colors han d'esser un xic llampants. El segon, en castellà, és d'aquells que *da la hora*. Com que és un sereno! La lletra no és gaire graciosa, però *un servidor* tampoc ho és i no li agrada relliscar.

La vida resseguida

GLOSA

Ja fa bastants anys que s'estilen més i més dibuixos resseguits, i aquí, am raó o am sense, tot-hom crida. Un cop fet l'esboç de la composició, l'autor acusa fortament els limits de cada figura, de cada flor, i així l'idea, si n'hi ha, entra dos cops en els ulls dels que s'ho miren. L'una, en el dibuix, prescindint de la manera de fer-lo; l'altra, amb el *tancat* fet aposta, que apreta la voluntat exposada al concebir l'imatge. D'aquests dibuixos n'hi han de bons i de dolents, segons el *resseguit* sigui fet abans o després del dibuix. Generalment, si és després, el dibuix guanya, perquè l que l fa s creu prou fort pera presentar-lo reforçat; si s fa en curs d'execució o abans de fer la trobada, la cosa fluïxeja. El que nosaltres volem deduir com relació entre ls dibuixos que s fan i la gent que se ls mira, és la tirria que desperten els *resseguits*, no més per esser-ho, sobre tot entre ls que viuen seguits i *resseguits*, com mai ho seran dibuixos. Quasi tot-hom comença per viure imprescindiblement d'una manera forçosa, que la voluntat no pot rompre. La són, la gana, el fret, la calor, l'alegria i la tristesa ns mouen més de lo que voldriem, i no més que per això ja *seguim* fal·leres, costums, cebes i coses accessories, que ns sorprenen per lo que s'aparten del nostre voler, quasi sempre impotent. Això no és res, si s'hi junta l detall de la vida dintre de la que roden la major part. A les cinc, a les sis, set, vuit o nou els més afortunats, cap a la tasca, el jornal, el despaig o el negoci. El que s'escapi a tot això, tardarà més; però a hora fixa, *resseguida*, tancada dintre un limit difícil de rompre, anirà a fer o a no fer res, allí on sigui, per costum, per necessitat i sobre tot pera crear-se una apariència d'excusa de viure, davant de la seva inutilitat manifesta. Si de grat o per força ns és precis ausentar-nos del poble on vivim, tenim de seguir i *resseguir* les hores del carril i anar-nos-en amb els que més s'estimarien sortir tres hores més tard; els que tenen pressa i els que no ls hi ve de dugues hores, surten junts i tenen de sentir les campanades i els xiulets de totes les estacions on no tenen res que fer. Si atravessen una terra que no coneixen, pera enterar-se d'alguna cosa, han de fullejar un llibre que és igual pera tot-hom, i per lo tant equivocat, ja que són apreciacions sobre coses reals; si en un poble el vi és de primera, així ho canta l llibre, valdament ho llegeixi un aiguader; si s passen unes fonts bones pera l estomac, teniu de llegir-ho, encara que sigueu en *Vianda* en persona.

Això són fets generals, imprescindibles, que són regla *resseguida* per tot-hom. En coses de menos pes encara és més gran la lligada que us tanca a dintre si entreu i a fóra si no goseu atravessar el tancat. Que teniu set: doncs per tant o quant podeu beure lo que us donguin, sense combinacions favorables a la vostra fantasia: els vasos no pasen d'una cabuda igualitaria; el fret a l'estiu és sols relatiu, com l'escalfor, la qualitat i fins els drets de temps que podeu passar allí on sou un verdader llogater. Si en lloc de set teniu gana, o sols ganes de menjar, podeu fer-ho a *preu fixo* o *resseguit* o bé a la *carta*. En el primer cas no podeu fer res més que tocar els plats que no us agradin, perquè és un menjar *resseguit*; en l'altre, sols podeu escullir el que canta la carta forçada d'un *resseguit* menos visible, però, per

això, evident. Pera convence-us, demaneu *carn d'olla* en un *restaurant* de tres o quatre duros de gasto per barba, i veureu com molts no n tenen, perquè fan caldo de *conjunt*. Pagueu lo que volgueu, no podreu sortir dels plats que us ofereixen, i encara gracies. Si voleu passejar, o bé preneu un cotxe, o bé l tranvia, si n'hi ha, si aneu de senyor aficionat, us en fareu un tant forçós a l'hora, o per un viatge; si per atzar el cotxe és vostre o de casa, no podeu correr més o menos, segons l'estat dels cavalls o del que ls mena. En tranvia és com si anessiu en carril, i el cas ja està discutit. Baixareu allí on pugueu i cap al Parc o al Passeig de Gracia. Al Parc hi han caminals de persona, de ciclista i de bestia. Els arbres creixen a tret d'estisora, les flors se casen segons els empelts que volen els jardiniers, i fins l'herba, la pobra herbeta lliure i filla de montanyes llunyanes, no pot arreballar uns cercolets que la deturen i *ressegueixen*. Allí, com en el Passeig de Gracia, els arbres no poden tenir amistats ni amors, com fan els pins en els boscos i els verns vora dels rius, i els veureu a cada tants pams esllanguint-se i apropant-se per dalt, fins que a cada estació endarrerida, els cadafales dels podadors rompen de sobte l'armonia de la Naturalesa. Per això ls arbres de la Rambla pugen tant torts, per fugir de la rodoneta midada d'on no deuen moure ls peus.

No parlem de les afeccions dels homes, perquè allí sí que l *resseguir* és ben forçat. Amb una sola afició, convicció, mania, ceba o passió, ja teniu tota la part moral de la vida encadenada sota l'imperiós impuls que aclapara lo demés i ho *ressegueix*.

I, així, desde ls volquers a l'estudi, a l'escola, al taller, a l'escriptori, puja l'home lliure, seguint els caminets tancats dintre dels que solament pot moure-s, i encara vigilant les empentes i les relliscades. I com més ens veiem forçats a no sortir de les ratlles groixudes que ns fan de presó fins a l'aire lliure, més cridem contra uns quants obrers d'Art que per convicció o pera fer provatures *ressegueixen* els dibuixos precisament més lliures.

Per això l'estiu crida al defóra, crida cap al bosc, la verne-da, els prats, els torrents lliures, els cims de les montanyes, els amors sense temps pera resoldre-ls i tota aquella reforçada vida que s'escampa dins la Naturalesa sense *resseguits*, que ns fa oblidar els de cada dia, de cada instant, de tota la vida, fins al més inevitable, que ns acaba i trenca l'últim *resseguit* d'aquest món.

Bola

Es completament fals o desproveit de fonament que se sapiga ni pugui saber-se l nom de cap individu dels que compondran el jurat que admetrà o rebutjarà aquí ls quadros destinats a l'Exposició de París.

Petita prorroga

El temps d'admissió pera demanar lloc en la secció de Belles Arts de l'Exposició Universal del 1900 era fins al 31 d'Agost prop passat. De cop i volta l'han aixamplat no més que fins al 15 de Desembre, quedant en peu tot allò de les fotografies, però no

pera jutjar el merit de les obres, sinó pera fer-se carrec de la col·locació, com si les mides no servissin pera res.

«L'alegria que passa» en francès

L'últim volum del *Mercur de France*, que és la publicació més important de França en qüestions literàries, publica la traducció de l'*Alegria que passa* den Santiago Rusiñol, feta pel conegut *catalanophile* en Marius André. Se posarà en escena a París en la tongada que ve. També s prepara una edició francesa, am la musica den Morera, interposada aon deu anar, i no al final, com en la primera edició catalana.

El Círculo Artístico

ha prorrogat fins al 15 de l'actual l'admissió de nous socis, sense que tinguin de pagar entrada. L'acort se deu a l'ausència de molts artistes. El nou domicili social està situat en el carrer de les Corts Catalanes, 331 i 315.

Concursos internacionals

Alemania.—La casa M. J. Emden Söhne, d'Hamburg, obra un concurs pera un calendari de paret, a dos colors, oferint 1.600 mares de premis. Els projectes deuen entregar-se l 15 de Janer, com ultim terme, i estan convidats a pendre-hi part tots els artistes, siguin del país que siguin. Les lletres que deuen haver-hi són: *Hamburger Engros-Lager 1901*.

El bloc pera l calendari deu esser quadrat i col·locat en el bell mig.

París.—La societat *L'Optique* obra un concurs a dos graus pera fer un cartell de l'empresa *La lune à un mètre*. Els esboços deuen dirigir-se, del 1.er al 15 d'Octubre, a la direcció de *L'Optique*, 101, Rue Richelieu, París. Cada concurrent no deu enviar més que un projecte. La lletra, que pot fer-se o no (reservant el lloc),

deu dir: *Exposition Universelle. Palais de l'Optique. La grande lunette de 1900*.

La mida dels esboços deu esser de 0^m40 per 0^m60, o sigui al quart del tamany definitiu.

Als vuit dies el jurat escullirà deu envios pera pendre part en el concurs definitiu.

Els premis seran de 1.000, 500, 300 i 200 francs, entre ls quatre primers del concurs definitiu; els altres sis rebran una indemnissació de 100 francs cada hù.

El PEL & PLOMA donarà detalls complerts a tots els *suscriptors* que ho desitjin, si s prenen la molestia d'arribar-se fins a l'estudi-redacció.

Se suscriu al PÈL & PLOMA

a **Barcelona**, en les llibreries de:

A can Parés, 3, Carrer de Petritxol.
L'Avenç, 20, Ronda de l'Universitat.
Verdaguer, 5, Rambla del Mig.
Duran i Bori, 30, carrer de Fernando.
López, llibreria espanyola, 20, Rambla del Mig.
Corne, llibreria francesa, 8 i 10, Rambla del Mig.
Piaget, llibreria francesa, 23, Rambla del Mig.
Cerveseria dels IV Gats, carrer de Montesion.
Kiosco Tasso, Pla de la Boqueria (venda a l'engròs).

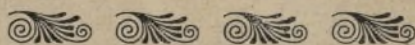
a **Gràcia**, a can *Niubó*, 91, carrer Major.

a **Madrid**, Pórticos de Apolo.

a **París**, l'on s'abonne chez:

Ed. Sagot, 39 bis, rue Châteaudun.
Boyreau & Chevillet, 22, rue de la Banque.
P. V. Stock, Galerie du Théâtre Français, 8, 9, 10 & 11, Palais Royal.
En vente dans tous les kiosques.

a **London**, *Emile Pelletier*, 56, Charlotte Street, Fitzroy Square.

PUCHINEL·LIS

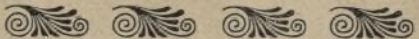
Tots els dilluns i dimecres, a les 10 de la nit.

Dijous i diumenges, a dos quarts de cinc de la tarda.

Corrida de toros pels Putxinellis, els divendres, a les deu del vespre.

Funcions de broma per nois.

Se serveix beure i menjar a totes hores.

NOTA.— Els clixés del present numero han sigut fets per la casa J. THOMAS, 375, carrer de Mallorca.

Tipografia «L'AVENÇ»: Ronda de l'Universitat, 20, Barcelona. — Telefon 115

Durant
la proxima tardor
darà una serie de
representacions el

TEATRE
INTIM

, que dirigeix
l'ADRIÀ GUAL.

Oportunament
se facilitaràn els detalls
convenients.

Pèl & Ploma ♦ Semmanari a 10 centims

Dibuïxat per R. CASAS * ADMINISTRACIÓ: 6, Passeig de Gràcia, GRACIA-BARCELONA * Escrit per M. UTRILLO

SUSCRIPCIÓ

Barcelona, límits actuals, un any, 5 ptes. • Resto de España, un año, 6 ptas. • Union postale universelle, un an, 7'50 fr.

Tots els subscriptors tenen dret al cartell anunciador.

Números atrassats, 25 centims

— Anem a cantar l'hora més lluny, que hi han coses que no volen soroll.
Ayuntamiento de Madrid